

Gözde Bir Metal Titanyum

DÜNYANIN en göz alici metali çevremizi kuşatmış durumda; sahildeki kumda, dağdaki kayalarda, toprakta, her yerde o var. Dahası insan vücudunda, bitkilerde, meteorlarda, Ay'da ve Güneş'te titanyumun varlığı biliniyor. Yapısal metallerin en yenişti olan titanyum, yerkabığında en çok bulunan demir, alüminyum ve magnezyum elementlerinden sonra dördüncü sırada yer alıyor. Ne var ki, kara kum da denilebilecek olan titanyum, som bakırın soğuk olarak işlenmesinden, Bronz Çağ aletleri, heykellerine ve nihayet demir ve çeliğin bulunmasına kadar süregelen binlerce yıllık metalurji tarihi süresince, keşfedilmeyi beklemek zorunda kaldı. Üstelik 200 yıl önce kimya-

Titanyum tetraklorid ($TiCl_4$) gösteri uçuşu yapan uçaklarda havada iz bırakmak için kullanılıyor

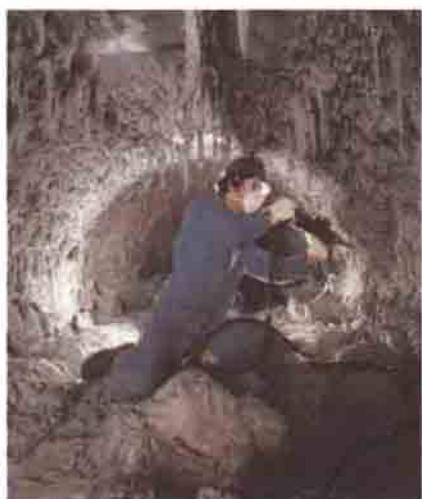
gerler tarafından Avrupa maden yataklarında bulunduğuanda, element öylesine sıkı bir kimyasal bağla sarılıydı ki, kimse onu nasıl ayırt edeceğini bilemedi. Bu yüzden de titanyum bir yüzyl daha uykusundan uyandırılamadı. Uyku, 1887'de saf hali elde edilinceye kadar da sürdü.

Titanyum doğada saf halde değil, Rutil (TO_2), Ilmenit ($FeTiO_3$), Titanit ($CaTiSiO_5$) gibi birtakım mineral hallerinde bulunuyor. Bu bileşikler arasında onu, 1791'de Gregor keşfetti. 1795'te Klaproth'un ismini verdiği metal, 1825'te Berzelius tarafından geliştirilen potasyum fluotitanit'in (K_2TiF_6) sodyumla redükleme yöntemine kadar ayırt edilemedi. Üstelik bu, saf metali elde etmekten oldukça uzak bir yöntemdi. Titanyumun saf hali (%99,9) ancak, 1887'de Nilson ve Peterson'un titanyum tetrakloridi ($TiCl_4$) sodyumla redükleşmesiyle elde edildi. Fakat bu işlemin oldukça pahalıya çıkması titanyum üretim ve kullanımına olanak vermedi. Titanyumu ayırt etmek için

1887'den 1930'a kadar kalsiyum ve alüminyumla redükleme yönteminden, termal ayrıştırma yöntemine kadar pek çok teknik denendi, ama hiç birisi ne kalite bakımından ne de maliyeti azaltma açısından başarılı olmadı. Teknolojinin gelişmesiyle, mühendislerin uzun süredir kullandıkları metallerden daha çok şey beklemeye başlamaları ve en iyi alaşımın bile isteneğini verememesi, yeni bir metalin kullanılabilir hale getirilmesini zorlulu kıldı. Bu arada pervaneli uçakların yerini türbin motorlu uçaklar almaya başladı. Türbin motoru için hafiflik ve sağlamlık şarttı. Bu sırada, Avusturya'lı bilim adamı W.J. Kroll, titanyumu ekonomik bir şekilde ayırt etmeyi başardı.

Modern Üretim Yöntemi

Titanyum tetrakloridi magnezyumla redükleme yöntemi, dünyada hâlâ yaygın olarak kullanılıyor. Titanyum içeren kum, önce havada elektronların uçuştuğu ozon dolu çekimsel ve elektrostatik ayırtıcılarından geçiriliyor. Burada yoğunlaştırılan cevhere klorin katlıyor, bu ise havaya temas ettiğinde beyaz buhar çıkararak saydam bir sıvıya, yani titanyum tetrakloride ($TiCl_4$) dönüştürülüyor. Bundan sonraki aşamada, dev boyutlu paslanmaz çelik tanklar magnezyumla doldurulup lehimlenerek kapatılıyor. Titanyum tetraklorid bu tanklara bir boruya aktarılıyor. İki günlük ısıtma ve damıtma ile magnezyumla reaksiyonu gerçekleştiğinde, titanyum tetraklorid ($TiCl_4$) yanılışla titanyum (Ti) oluyor. Bu reaksiyonun sıcaklığı 1500°C civarındadır.

Redükleme yöntemiyle elde edilen titanyumun kompresörler yardımıyla alınması

yum, kloridi çökeltiliyor. Bunun sonucunda da tankın iç duvarlarından yaklaşık sekiz tonluk sarkıt ve dikit şeklindeki gri titanyum ortaya çıkıyor. Soğuduktan sonra kesilip açılan tanktan kompresörler yardımıyla alınan titanyum, hidrolik ezicilerle kırittı haline getiriliyor. Titanyum çelikten bile daha yüksek sıcaklıkta eriyor. Titanyumun, (1730°C) eritilmesinde özel bazı yöntemler uygulanıyor. Erime derecesinden biraz daha düşük bir sıcaklıkta, oksijen ve nitrojene karşı oldukça eğimli bir hale giren titanyum, açık havada yapılan eritme işleminde oksit ya da nitrit hale çok çabuk dönüşüyor. Bu yüzden titanyum eritme işlemleri argon, helyum içeren fırnlarda ya da vakumlanarak yapılmıyor. Burada eritilip arıtlan metal, silindirik külçeler şeklinde ham madde haline getiriliyor. Metalin işlenmesinde de, oldukça zor ve eritme aşamasında olduğu gibi pahalı ve incelikli bir teknoloji gerekiyor.

Titanyumun Özellikleri

Kömür küllerinde ve volkanik kayalarda yoğun olarak bulunan titanyum, parlak gri renkte, yoğunluğu az (hafif) ve aşınma oranı oldukça düşük bir metaldir. Organik aside, klorin gaz ve solüsyonlarına, seyreltilmiş sülfürük ve hidrolik aside karşı dayanıklı olan titanyum, yüksek derecede nitrojende yanın tek metal olma özelliğini taşıyor.

Titanyumun Kimyasal Özellikleri:

Atom ağırlığı	47.90
Atom numarası	22
Yoğunluk	4.5 kg/cm ³
Erime derecesi	$1725 \pm 10^{\circ}\text{C}$
25°C özgül ısı	5.964×10^{-4} joule/kg°C
20°C elektrik direnci	55×10^{-9} ohm-m
Lineer genleşme katsayısı (20-300°C)	85×10^{-6} her °C

Dünyanın en hızlı uçaklarından biri SR-71 Blackbird titanyumla kaplı

Titanyumun, atom kütlegi 46-50 arasında değişen kararlı 5 izotopu var, bilinen diğer 8 izotop ise kararsız halde bulunuyor. Doğal titanyumun, nötronlarla bombardandığında oldukça radyoaktif hale geldiği biliniyor.

Titanyum Mineralleri

Titanyumun önemli miktarı doğada bulunduğu kimyasal bileşik şeklinde, boya yapımında ya da örneğin, arkadaşının yazısının görünmemesi için elinizde tuttuğunuz sayfayı opak yapmak amacıyla kullanılıyor. Geri kalan kısmı ise, titanyum metalini elde etmek için yüksek elektrik akımlarından ve akkor fırnlardan geçiriliyor. Rutil (TiO_2) ve Ilmenit (FeTiO_3), metal yapımında kullanılan en önemli iki mineraldir. Ekonomik değeri az olan Arizonit, Pirokskit ve Titanit ise titanyumun içinde bulunduğu diğer mineraller olarak karşımıza çıkarıyor.

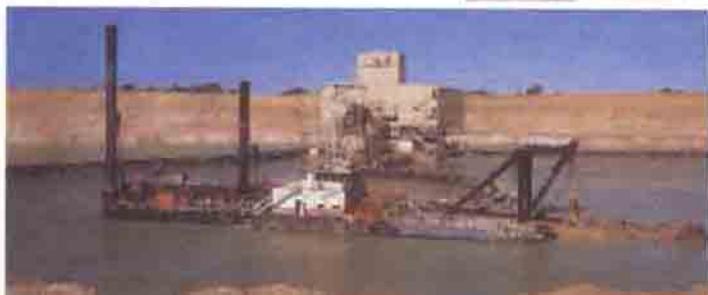
Titanyumun elde edildiği en önemli element olan Rutil (TiO_2), siyah, kahverengi-kırmızı ya da altın sarısı renkleriyle kristal şeklinde bulunuyor. Titanyum genelde kahverengi-kırmızı renkli Rutilden elde ediliyor, ama çıkarılan Rutilin önemli bir kısmı, ekonomik nedenlerle metal pazarından daha gelişmiş olan boyama sanayiine gidiyor. Bu metalin altın sarısı renkli, daha ince yapıya sahip türü ise, parlama indeksinin 2.63 olmasıyla (elmasın parlama indeksi 2.42) mücevhercilikte kullanılıyor.

Dünya Rutil Üretimi, Rezervi ve Rezerv Tabanı (Milyon Ton)

	Ocak Üretimi		Rezerv	Rezerv Tabanı
	1993	1994		
A.B.D.	?	?	500	1800
Avustralya	181	210	4 300	42 200
Brezilya	1	1	40	34 600
Hindistan	10	10	6 600	7 700
İtalya	-	-	-	8 800
Sierra Leone	142	159	3 100	3 100
G. Afrika Cum.	89	80	8 300	8 300
Sri Lanka	3	3	4 800	4 800
Bağımsız Devletler Top.	4	4	2 500	2 500
Dünya Toplamı (Tahmini)	8 430	8 470	30 000	160 000

Daha bol bulunan Ilmenit (FeTiO_3), titanyum elde edilen ikinci önemli elementdir. Ilmenitten elde edilen titanyum, Rutile göre daha az olduğu için, bu yöntemden daha fazla verim alabilmek amacıyla çeşitli çalışmalar正在被进行。Boya sanayiinde de kullanılan İlmeniti, sentetik Rutile dönüştürüp işleme bu yöntemlerden biridir. İlmenit, sülfürük asitle işlenerek kristalleşmiş ferrus sülfat ve sıvı haldeki titanil sülfat'a dönüştürülüyor. Titanil sülfatın

Avustralya'da bir maden ocağı (sol alt) ve buradan çıkarılan Rutil çeşitleri

Yasamda Titanyum

Doğada saf olarak bulunmayan titanyum, yaşamda da karşımıza saf haliyle değil alaşımlarıyla çıkıyor. Diğer malzeme ve metalleri oksitlenme, aşınma ve ışiya karşı korumak için kaplama olarak yaygın bir titanyum kullanımı var.

Günlük yaşamda titanyum alışım-
larımı ya da kaplamalarını sık sık göre-
biliriz. Gözlük çerçevesi, kalem, çak-
mak, fotoğraf makinesi, tenis raketesi,
golf sopası, kayak, bisiklette kullanımı
nın yanı sıra, titanyum içeren yüz kre-
mi bile piyasaya sürülmüş durumda.

yapılma bir heykeli vardır. Heykelin titanyumdan yapılması, Uzay Çağının bu metalsiz asla başlayamayacağını vurgulamak amacıyla tasıvor.

Uzay roketlerinin en önemli parçalarını titanyum oluşturuyor. Sürümme yüzünden yüksek sıcaklıklara ulaşan roket uclarında, yakıtın yandığı motor bölümünde ve gazların egzos çıkışlarında oluşturdukları aşırı ısınma sorunu yine titanyumla çözülmüvver.

A.B.D.'nin Bütünleşmiş Yüksek Performans Türbin Motor Teknolojisi (IHPTET) ile Ulusal Hava/Uzay Uçak (NASP) araştırma programlarının malzeme listesinin baş köşesinde tiranyum alüminid alaşımı yer almıştır.

Ama titanyumdan yalnızca roket yapımında yararlanılmıyor. NASA, atmosfer hareket ve oluşumlarını görüntüleyebilen yeni bir lazer geliştirdi. Lazer ışısını elde etmek için yüksek enerjinin uygulandığı kristal, bu kez bir titanyum safır.

Atmosferdeki su buharı, radyasyon, mevsim değişiklikleri ve küresel ısınma gibi pek çok oluşumu izleyen lazerin, bir hayli düşük enerjiyle çalıştığı için, yakın bir gelecekte uydularda kullanılması düşünülüyor.

Uzay çalışmalarında titanyumla ilgili bir başka proje ise, Ay'da titanyumdan su ve oksijen elde etmeye dayanıyor. Ay'da bir üs kurulması düşüncesinde, en önemli gereksinim olarak karşımıza oksijen çıkıyor. Yalnızca yaşamı desteklemek için değil,

Uzay'da Titanyum

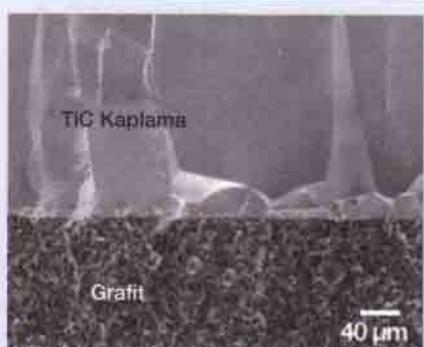
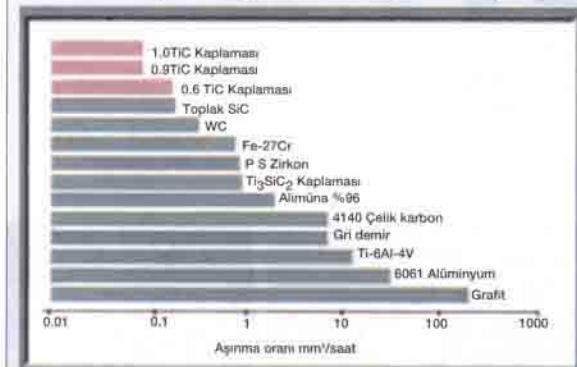
Moskova'da, Lenin Caddesi'nde
uzaya ilk çıkan insanın, Yuri Gagarin'in 1,5 metrelilik saf titanyumdan

teriyor. Bilinen en sert mineral olan elmas, saydam ve oldukça iyi bir yalıtkanken, grafittler bir hayli yumuşak, opak ve çok iyi elektrik iletkenleridir. Ateşe dayanıklı, hafif olan grafittler, ısı iletkeni, roket egzozu ve metal dökümünde kalip olarak kullanılıyor. Ama grafittlerin oldukça hızlı aşırma ve oksitlenmesi, başka alanlarda kullanımını kısıtlıyor.

Grafitlerin kullanım alanını genişletmek için çalışan araştırmacılar, bu maddeyi, kendiyle uyumlu titanyum karbide kaplayarak, hem grafitlerin özelliklerini koruyup hem de titanyumun getirdiği ek avantajlardan yararlanmayı başardı.

Titanium Karbidin (TiC)
Özellikleri:
Erime derecesi : 3067°C
Yoğunluk g/cm ³ : 4,91
Temalın genleşme katsayısı : 7,7 10 ⁻⁶ K
Sertlik : 3200kg/mm ²
Kristal yapısı : kübik

Solda, TiC'in diğer makyallerle karşılaştırıldığı

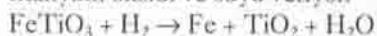
Üstte POCO AXF = 5Q grafitinin 150 mikrometrelik titan-
yum karbid (TiC) kaplaması görülmektedir. Bu kaplamanın ka-
linlığı birkaç mikrometreden, 250 mikrometreye kadar
ayarlanabilmektedir.

aşınma testinin sonuçları görülüyor. Titan-
yum karbidle kaplanan grafitler, aşınmaya
karsi 2000 kez daha sağlam bir hale geliyor.

450°C'nin üzerinde karbondioksit gazına
dönenşen grafitler, Titanyum karbid kap-
lamaya ateşe karşı daha da dayanıklı hale
geliyor.

ama uzay ve ay üstü araçları için de gerekli olan oksijen, Apollo'nun getirdiği Ay toprak örneklerinde serbest olarak bulunmuyor. Ay'da tek oksijen kaynağım, toprak ve kayalarda bulunan mineral ve camlar olduğu biliniyor. Oksijen elde etmek için birçok minerali kullanan araştırmacılar, en iyi sonucu, bazalt içinde bulunan İlmenit ($FeTiO_3$) ve camın (FeO) verdiğini bulguladılar.

Rutil ya da camın hidrojenle 1000°C'de ısıtılması, demir metalini, titanyum oksidi ve suyu veriyor.

Camla yapılan hidrojen reaksiyonu da söyle:

Bu yolla elde edilen su, su olarak kullanabileceği gibi, oksijen elde etmek için hidroliz edilebilir ve çıkan oksijen depolanıp, hidrojen de geri dönüştürülerek, başka bir reaksiyon işlemi için saklanabilir.

Böylece su ve oksijenin yanında, demir ve titanyum da elde edilmiş olur.

Havacılıkta Titanyum

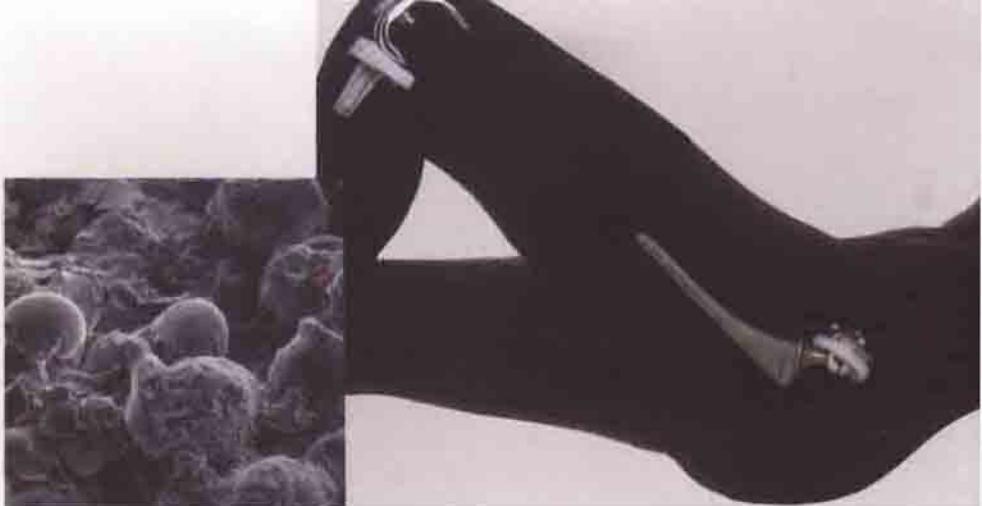
Titanyum, sağlamlık ve hafiflik gibi özellikleri bir arada taşıması yüzünden havacılıkta oldukça yaygın bir kullanım alanına sahip. F-15 uçağının üste biri, B-1B bombardıman uçağının

Hafızalı Bir Alaşım Nikel Titanyum

Hafızalı alaşımalar farklı sıcaklık ve basıncı göre şekil değiştiren bilesimlerdir. Alaşım ısıtıldıktan sonra bir şekil veriliyor ve soğutuluyor. Soğuyan alaşım belli bir sıcaklık kadar tekrar ısıtıldığında, eski şekline geri dönüyor. Bir tür hafıza yetisi gösteren bu alaşımaların, güçlü ve yüksek sıcak formlarından (Austenit), daha zayıf ve düşük sıcak formlarına (Martensit) geçerken kristal yapılarında bir değişim ortaya çıkıyor. Alaşımlara Süperelastik ve Hafıza etkisi farklı safhalarındaki bu değişimler sağlıyor.

Martensit formundaki bir alaşım, kolaylıkla başka bir şekil verilebiliyor. Ama alaşım ısıtılp, değişim derecesine ulaşığı zaman, Austenit formuna dönüp güçlü bir kuvvetle eski halini alıyor. Bu işlem milyonlarca kez tekrar edilebiliyor.

Alaşının yüksek sıcak formunu hatırlama derecesi, alaşındaki metal dengeleri ve sıcaklık uygulanmasıyla ilgili olarak değişebil-

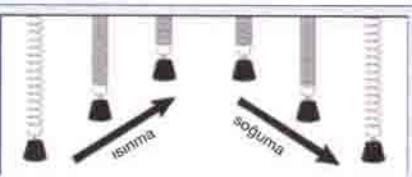

Omuzdan ayak bileğine kadar kullanılan titanyum protezlerinden ikisi; diz kapağı ile bel ve uyluk kemiği protezleri. Sol üstte bu protezlerin mikroskopik fotoğrafı.

dörtte biri titanyumdan, Boeing 747'nin dev alt iskeletini de, iniş sarınlıklarına karşı titanyum koruyor. Titanyumun, türbin kanatlarında ya da jet motorlarının rotorlarında oluşan direk kuvvette bir hayli dirençli olması, birçok gelişmiş uçağın bu metaleenden ihtiyaç duyduğunu iyi açıklıyor.

Dünyanın en hızlı uçaklarından biri olan SR-71 Blackbird'ün dışı tümüyle titanyumla kaplıdır. Mach 3'e (ses hızının üç katı) çıkan hızı yüzünden oluşan sürtünme, 450°C'lik bir sıcaklık yarattığında uçağın tek parça olarak kalmasını bu dış kaplama sağlıyor.

Titanyumun manyetik olmaması, onu denizin derinliklerine de götürüyor. Çelik gövdeli denizaltılar manyetometrelerle saptanabilirken, titanyum kasalı bir denizaltı, yakalanma riski olmadan engin denizlerde korkusuzca gezinebilir.

yor. Nikel Titanyum (NiTi) alaşımlarında -100°C ile $+100^{\circ}\text{C}$ arasında, birkaç derecelik farklılıklarda form değişimi sağlanabiliyor.

Bu değişimler, değişim sıcaklığının üstünde bir sıcaklıkta deformasyona uğrarsa, Süperelastik özelliği gösteriyorlar. Bu etki, gerilim ile normal sıcaklık üzerinde bir miktar Martensit oluşumu ile gözlemleniyor. Normal sıcaklığının üstünde oluşan Martensit, Austenit'e dönüşür bu ise alaşına lastik gibi bir etki sağlıyor.

Nikel Titanyum alaşımı, gözlük çerçevesinden uzay mekiklerine kadar pek çok yerde kullanılıyor. NİTİ alaşımı bir ürün sahipseniz, deformasyon korkunuz olmadan kullanabilirsiniz. Herhangi bir bozuklukta ise kullandığınız ürünü isıtarak orijinal haline geri döndürebilrsiniz.

Tıpta Titanyum

Titanyumun tipta kullanımı gittikçe yaygınlaşıyor. Birçok cerrah, daha hafif ve paslanmaz olduğu için titanyumdan yapılma aletleri tercih ediyor.

Titanyumun tiptaki başka bir kullanım ise biyomateryallerdir. Biyomateryaller, insan ya da hayvan vücutlarına takılan, geçici ya da kalıcı protezlerdir. Eklemler, çene ve omuzdan bileğe tüm kemikler için titanyum ya da titanyum alaşım protezler kullanılabilir. Vücutun bu protezlere tepkisi, aşındırma yönünde oluyor, ama titanyuma parlak ışıltısını veren birkaç nanometre kalınlığındaki oksijen tabakası, aşınma ve yıpranmalara karşı koruma etkisi yapıyor. Kemik büyümelerine karşı ise, titanyum alaşımının hafızalı metal olma özelliğinden yararlanılıyor. İstenilen şekilde getirilen metal, ısıtıiyor ve soğuması beklenip başka bir şekil veriliyor. Metal tekrar ısıtılınca (santimetre kareye 187,500 kg'lık bir gerilme uygulayarak) ilk şeklini alıyor. Araştırmacılar, bu tür hafızalı metalleri, yapay robot el ve kollarında da kullanmak için çalışmalarını sürdürüler.

Titanyumun yaşamda kullanım alanları hızla genişliyor. Ama üretim ve işlenişinin hâlâ pahalı olması, bu olağanüstü metalden geniş olarak yararlanmamızı kısıtıyor. Kaynak sorunu olmayan bu metalin daha ucuz bir üretim yöntemi bulunursa, gelecekte titanyum günlük yaşamın sık karşılaşılan parçalarından biri olmaya aday gibi görünüyor.

Özgür Tek

Kavaklılar

- Chiles, J. R., "Titanium," *Smithsonian*, 7, 1987, 87-95
Constock, G. F., *Titanium in iron and steel*, New York, 1955
<http://www.eclanl.gov/infoys/hand/periodic/22.html>
<http://mmrml.galleries.com/Minerals>
<http://www.ravenet.com/lankcost>
<http://www.sma-inc.com/SMAandSE>
<http://exploration.jsc.nasa.gov/ExploreIt/Data/Earthnews/LC/6.html>
<http://www.usbn.org/titania1995>